

§ 6.

Som ny paragraf (§ 19) i lovekændtgørelse nr. 511 af 20. december 1950 indsættes endvidere følgende bestemmelse:

„Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alders- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af indtil 600 kr. årlig.

Stk. 2. Foranstående bestemmelse træder i stedet for bestemmelsen i § 6, stk. 1 c, 2. pkt., i lov nr. 149 af 10. april 1922.“

§ 7.

Stk. 1. Denne lov træder straks i kraft.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade lovekændtgørelse nr. 511 af 20. december 1950 optrykke og bekendtgøre med de ændringer, som er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 458 af 22. december 1939 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning og opkrævning af indkomst- og formueskat til staten indførtes der på visse punkter, hvor forholdene i særlig grad talte derfor, en række ændringer i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten. Bestemmelserne i loven af 22. december 1939, der kun havde gyldighed for skatteårene 1940—41 og 1941—42, er med visse ændringer og tilføjelser gentaget i en række love, senest lov nr. 490 af 20. december 1950, hvorved bestemmelsernes gyldighed er udstrakt til de efterfølgende skatteår, til og med skatteåret 1951—52. Ved lov nr. 517 af 19. december 1942, det vil sige fra og med skatteåret 1943—44, foretoges der imidlertid en opdeling af de pågældende bestemmelser således, at en del af disse blev gjort permanente indtil videre, medens andre, der særlig søgte deres begrundelse i de under krigen og besættelsen herskende økonomiske forhold, eller som dog ville kunne praktiseres ved et enkelt års skatteligning, uden nødvendige konsekvenser for de efterfølgende års ligninger, kun vedtoges som gældende for et enkelt skatteår ad gangen. Loven af 19. december 1942 med senere tilkomne ændringer og tilføjelser er for de senere skatteår optrykt ved lovekændtgørelse, sidst ved bekendtgørelse nr. 511 af 20. december 1950, der er taget som udgangspunkt for nærværende lovforslag.

Da de særlige konjunkturforskel, der har motiveret en del af lovens midlertidige bestemmelser, fremdeles gør sig gældende, og da andre af disse ligesom de permanente bestemmelser må betragtes som en foreløbig løsning af problemer, der skal løses ved revisionen af skattelovgivningen, er de midlertidige bestemmelser i lovekændtgørelsen af 20. december 1950, nemlig §§ 4—8, 10—12 og 16 foreslået opretholdt som gældende også ved ligningen for skatteåret 1952—53, forsåvidt angår § 5 dog med visse ændringer.

Ved *bestemmelsen i lovens § 5*, der blev indført ved ligningsloven for skatteåret 1948—49, indrømmes der i selve skatteansættelsen et nedslag for nedsat erhvervs-evne for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsørgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, alt forsåvidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de i loven angivne maksimalindkomstbeløb. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter statsskattelovens regler betragtes som forsørger eller ej, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten.